

[K. J. Mortensen.]

mulighed for, at de små museer, som ikke har statsgodkendelse med hensyn til tilskud, bliver repræsenteret, således at de også er med, når museumsnævnet skal drøfte godkendelse af fremtidige museer.

Jeg håber også, at det i § 9 omtalte amsmuseumsråd vil medvirke til, at man får gjort noget ud af at opbevare de kulturhistoriske ting, der findes i de enkelte amter.

Det er klart, at der fra visse steder vil lyde et meget dybt hjertesuk nu, når dette lovforslag forhåbentlig ret hurtigt bliver vedtaget, idet en del kommuner har baseret deres budget på de gældende bestemmelser. Jeg forstår dog på bemærkningerne, at de i § 5 nævnte særlige 5 pct. eventuelt i det kommende finansår fra den 1. april 1976 bl. a. som en overgangsordning kan benyttes til at hjælpe de kommuner, der er kommet i klemme på grund af, at man har beregnet et budget efter de tilskud, der er gældende i dag.

Vi må erkende, at en stor del af udgifterne i museer er lønninger, og at det stort set er umuligt med ganske kort varsel at afskedige personale og derfor at ændre til nye budgetter. Vi oplevede dette bl. a. i forbindelse med ændringer af biblioteksloven sidste år.

Jeg håber, at man i kulturudvalget kan fremme gennemførelsen af dette lovforslag, således at museerne kan komme til at arbejde efter loven, som er et stort fremskridt.

Mette Madsen (V):

Det lovforslag, vi her har for os, er i flere år imødeset med spænding af den danske museumsverden. Det indeholder foruden den økonomiske del som ventet den strukturændring, der skal forbedre og koordinere samarbejdet mellem museerne, dels på amtsplan, dels på landsplan. I mange amter er et sådant samarbejde allerede indledt og har vist sig praktisk og frugtbart. I lovforslaget formaliseres og udvides dette samarbejde.

Men når alle vore engagerede museumsfolk, såvel de uddannede som de mange lægfolk, der som folkevalgte eller som privatpersoner ved en mangeårig indsats har gjort det muligt at opbygge og udbygge vores store og små museer, har ønsket og set hen til en ændring af museumsloven, så må vi også være sikre på, at dette lovforslag, så

nært som det er muligt, er løsningen på de problemer, man tumler med. Derfor må vi i udvalget se meget kritisk på de institutioner, der her bygges op. Vi må se på sammensætning og beføjelser, på valgeregler, vedtægter og forretningsorden.

Vi må for amsmuseumsrådenes vedkommende være opmærksom på, at de jo bliver af meget forskellig størrelse — nogle bliver temmelig store — og at det måske ville være praktisk med et forretningsudvalg. Man kunne eventuelt give mulighed for en associeringsordning for de ikke-godkendte museer i amtet.

Hvad statens museumsnævn angår, må vi f. eks. være sikre på, at kunstmuseerne bliver sikret en rimelig repræsentation.

Endelig er der samarbejdet med fredningsstyrelsen, efter at fortidsmindeforvaltningen er lagt over til miljøministeriet. Her må det være indlysende, at lige så vel som fredningsstyrelsen bliver repræsenteret i statens museumsnævn, må også det omvendte være tilfældet, så man hverken overlapper hinanden eller taber noget på gulvet.

§ 11 angår konsulentbistand. Her mener vi, det må være rimeligt med en ændring, så også ikke-godkendte museer får mulighed for hjælp.

Også i Grønland er museumsarbejdet blevet udvidet og udbygget i de senere år. Men der var én ting, jeg savnede, da jeg forrige år besøgte vort nordligste amt og nogle af dets museer, for uanset hvor spændende og lærerige de end var, hvor var så den grønlandske kunst?

Et enkelt sted var man på delvis privat basis begyndt at skabe en kunstsamling, et initiativ, der bør følges med vor varmeste interesse. Ville det ikke også være rimeligt, om man på et af de eksisterende museer, f. eks. landsdelsmuseet i Godthåb, havde en afdeling for ældre og ny grønlandsk kunst?

Hvad den økonomiske side af lovforslaget angår, vil en vedtagelse af kulturministerens forslag medføre, som det også er anført i bemærkningerne, at en del museer bliver lidt bedre stillet end før. Nogle får cirka det samme, mens et stort antal mindre museer i en årrække vil blive dårligere stillet. Vi må derfor i udvalget se på, om der ikke skulle kunne findes en anden måde at fordele de statslige tilskud på. Vi må også se på, om fordelingen mellem de landsdækkende og de